

Regelsæt til sikring af god videnskabelig praksis

12. april 2018

Fastsat i henhold til § 4, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 261 af 18. marts 2015 af lov om universiteter (Universitetsloven) og § 20 i lov nr. 383 af 26. april 2017 om videnskabelig uredelighed m.v.

Definitioner

§1. Videnskabeligt arbejde ved SDU skal udføres i overensstemmelse med god videnskabelig praksis. God videnskabelig praksis fordrer videnskabelig redelighed og god forskningsskik. Herunder at der ikke udvises en adfærd, der kan karakteriseres som "videnskabelig uredelighed" eller som "tvivlsom forskningspraksis", jf. § 3 i lov om videnskabelig uredelighed m.v.

Stk. 2. Videnskabelig uredelighed omfatter handlinger eller undladelser, som er kendetegnet ved

1. at der i forskning sker fabrikering, forfalskning eller plagiering
2. at den pågældende har handlet forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning.

Stk. 3. Tvivlsom forskningspraksis omfatter brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet i forskning. Handlinger og undladelser, som strider mod god forskningsskik, vil bl.a. kunne være:

1. En forsømmelighed, der ikke kan betegnes som grov, men hvis konsekvenser for forskningen dog må vurderes som alvorlige.

2. En bevist fordrejning af forskningens resultater eller vildledning om egne eller andres rolle i forskningen, selv om uretmæssighedens omfang og konsekvenser ikke i sig selv kan betegnes som graverende.
3. En adfærd, der ikke er i overensstemmelse med de vejledninger i god videnskabelig praksis, som måtte være udsendt fra officielle og/eller fagligt anerkendte organer (f.eks. vedrørende forsøgsprotokoller, databehandling, dokumentation, forfatterangivelse, privat finansieringsstøtte etc.).
4. En deltagelse i et videnskabeligt arbejde, hvor personlige eller økonomiske interesser i arbejdes forløb og resultater kan give grund for berettiget tvivl om den pågældendes uvildighed.

Stk. 4. God videnskabelig praksis fordrer endelig en loyal kollegial adfærd, som respekterer almindeligt anerkendte normer for præsentation og omtale af såvel egne som andres videnskabelige indsats.

Stk. 5. Kravet om god videnskabelig praksis er ikke et krav om "politisk korrekthed" eller et krav om tilbageholdenhed med faglig eller saglig kritik af andres videnskabelige arbejder eller af gængse faglige antagelser.

Udvalg

§ 2. Rektor nedsætter et internt, rådgivende udvalg til behandling af sager vedrørende eventuelle brud på god videnskabelig praksis i forbindelse med forskning ved SDU (Praksisudvalget). Udvalget består af en formand samt en repræsentant fra hvert fakultet. Udvalget kan ad hoc supplere sig selv med 1-2 personer repræsenterende særlig indsigt i et bestemt fag- eller forskningsområde.

§ 3. Udvalget har følgende opgaver:

1. Udvalget skal i sager om videnskabelig uredelighed, jf. § 1 stk. 2, udarbejde en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.
2. Udvalget skal i sager om tvivlsom forskningspraksis, jf. § 1 stk. 3, udarbejde en redegørelse for sagen til rektor med vurdering af sagen, herunder en begrundet indstilling til rektor om eventuelle sanktioner m.v., jf. § 13.

§ 4. Udvalget har til opgave at behandle sager af den i § 3 angivne art, som

1. rejses ved skriftlig klage til udvalget,
2. forelægges udvalget af rektor, eller
3. tages op af udvalget på eget initiativ eller efter anmodning fra en person, som ønsker at blive rensset for verserende rygter eller beskyldninger.

Stk. 2. Enhver kan indgive klage efter stk. 1, nr. 1. En anmeldelse kan vedrøre anmelderen selv som en anmodning om renselse for påstande om videnskabelig uredelighed.

§ 5. Udvalgets medlemmer har samme tavshedspligt som for offentlig hverv med hensyn til, hvad de erfarer i deres egenskab af medlemmer af udvalget.

Behandling af sager om videnskabelig uredelighed.

§ 6. Udvalget udarbejder en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder efter dialog med Nævnet for Videnskabelig uredelighed. Redegørelsen skal oversendes til nævnet senest tre måneder efter modtagelsen af anmeldelsen.

§ 7. Udvalget kan afvise at oversende en sag til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, såfremt anmeldelsen ikke indeholder oplysninger om

1. det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen,
2. den eller de forskere, som anmeldelsen vedrører
3. de påstande om videnskabelig uredelighed, der fremsættes, og
4. begrundelse for de fremsatte påstande om videnskabelig uredelighed.

Behandling af sager om tvivlsom forskningspraksis

§ 8. Udvalget kan kun i særlige tilfælde behandle en klage, som ikke er indbragt for udvalget inden rimelig tid efter, at klageren har eller burde have fået de nødvendige forudsætninger for at indgive den.

Stk. 2. Udvalget kan afvise at behandle en sag, når klagen findes åbenbart grundløs, eller når sagen vurderes ikke at have nævneværdig betydning for forskningen. Udvalget behandler ikke klager, der er indgivet anonymt.

Stk. 3. Udvalget kan kun i særlige tilfælde behandle forhold, der på tidspunktet for sagens start er mere end fem år gamle.

Stk. 4. Udvalget kan ikke træffe bindende afgørelse i en sag, men kan alene fremsætte sin vurdering af sagen, herunder fremkomme med en begrundet indstilling til rektor om eventuelle sanktioner m.v., jf. § 11 og § 13.

Procedurer ved sager om tvivlsom forskningspraksis

§ 9. Efter at en sag er indbragt for udvalget i henhold til § 4, stk. 1, nr. 1 eller 2, træffer udvalget beslutning om, hvorvidt sagen skal behandles, afvises eller stilles i bero i medfør af § 8, stk. 1-3. Har udvalget taget sagen under behandling i henhold til § 4, stk. 1, nr. 3, skal udvalget tilsvarende tage stilling hertil efter § 8, stk. 2 - 3.

Stk. 2. Udvalget kan i særlige tilfælde beslutte, at en tidligere afvist eller afsluttet sag skal genoptages. Dette gælder navnlig i tilfælde af nye, afgørende oplysninger.

§ 10. Udvalget undersøger selv en given sag og sørger for at få sagen oplyst bedst muligt under iagttagelse af sædvanlig partshøring. Udvalget har herunder mulighed for at indhente udtalelser fra fagkyndige inden for sagens emneområde. For sagsbehandlingen gælder i øvrigt forvaltningslovens regler.

Stk. 2. Normalt behandles en sag skriftligt, men udvalget kan efter omstændighederne træffe beslutning om mundtligt forelæggelse. Parterne i en sag, som forhandles mundtligt i udvalget, kan lade sig bistå af bisiddere.

§ 11. Når en sag er færdigbehandlet, udarbejder udvalget en skriftlig redegørelse med en begrundet stillingtagen til sagen samt en indstilling om eventuelle sanktioner. Redegørelsen m.v. afgives til rektor og sendes til sagens parter.

§ 12. Det skal fremgå af udvalgets indstilling, om denne er afgivet i enighed. Har der ikke været enighed i udvalget, skal indstillingen tillige indeholde mindretallets vurdering.

Sanktioner ved sager om tvivlsom forskningspraksis

§ 13. Såfremt udvalget i en sag konstaterer, at der foreligger en adfærd i strid med god forskningskik, kan udvalget under hensyntagen til forholdets grovhed indstille til rektor,

1. at det kritisable forhold påtales over for den pågældende (reprimande/advarsel),
2. at rektor overvejer ansættelsesmæssige konsekvenser for den pågældende,
3. at det pågældende videnskabelige arbejde søges trukket tilbage,
4. at eventuelle krænkede personer underrettes,
5. at eventuelle private eller offentlige samarbejdspartnere underrettes,
6. at anden relevant offentlig myndighed på området underrettes,
7. at der, hvis der skønnes at foreligge en strafbar lovovertrædelse, foretages politianmeldelse.

I krafttræden

§ 14. Godkendt af direktionen den 26. april 2018.

Se: Nævnet for Videnskabelig uredelighed